

F. t. l. om forhøjelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæder m. v.

ringsmyndighederne i denne anledning foretagne fordeling af forskelsværdien umiddelbart kunne lægges til grund ved beregningen af forhøjelsen af ejendomsskylden.

Efter forslaget § 2 er endvidere ejendomme, hvori der findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i lejelovens § 77, stk. 6, fritaget for den del af den forhøjede ejendomsskyld, der forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder. Det drejer sig om lejligheder i ejendomme, der er beliggende i kommuner med mere end 10 000 indbyggere, og hvis opførelse er påbegyndt før 1890, dersom lejen for lejligheden den 1. september 1939 ikke oversteg 800 kr. årligt. Såfremt hele ejendomsskyldforhøjelsen ikke herved bortfalder, skal den tilbageblivende

forhøjelse af ejendomsskylden dog ikke kunne medføre lejeforhøjelse for lejerne af de nævnte lejligheder, men alene for de øvrige lejere.

Efter forslaget § 3 skal de midler, der tilvebringes gennem den foreslåede forhøjelse af grund- og ejendomsskyldpromillerne, henlægges til en særlig fond til imødegåelse af tab på kommunale garantier for statslån i henhold til byggestøttelovgivningen. Fra og med regnskabsåret 1960—61 vil indenrigs- og boligministeren dog i forbindelse med udøvelsen af sit almindelige tilsyn med kommunerne kunne tillade, at fondens midler tillige anvendes til finansiering af kommunens anlægsvirksomhed, herunder til saneringsformål. De nærmere vilkår herfor forudsættes fastsat i det enkelte tilfælde.